

ODVJETNICA SANDRA DRAGIČEVIĆ

Palmošćeva 60, 10 000 Zagreb

Tel: +385 (0)1 4818 001 Fax: +385 (0)1 4818 003

VRHOVNOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

posl br **St-1506/2020**

Stečajni vjerovnik i revident:

HRVOJE ŠIMIĆ, Zagreba, Šenoina 3 (ranije Bleiweisova 27) OIB: 45735250142

Dana 04. kolovoza 2021. godine stečajni vjerovnik i revident HRVOJE ŠIMIĆ zaprimio je Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-2539/2021 od 02. lipnja 2021. godine kojim se točki II. odbijaju kao neosnovane žalbe vjerovnika Hrvoja Šimića, protiv točke III.5, III.6., III.9., VIII., X., XIII. i dijelu točke XV. Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1506/2020-139 od 08. ožujka 2021. godine.

Stečajni vjerovnik i revident HRVOJE ŠIMIĆ podnosi prijedlog za dopuštenjem revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-2539/2021 od 02. lipnja 2021. godine i naznačava pravna pitanja koja glase:

I. Tko je u stečajnom postupku aktivno legitimiran pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine kada za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava?

II. Ima li zadužnica značenje pravomoćno presuđene stvari (koja je izdana kao instrument osiguranja tražbine), u stečajnom postupku na kojem se temelji prijava tražbine?

pa se predlaže dopustiti reviziju jer je riječ o pravnim pitanjima u kojem je riječ o pravnom pitanju o kojem odluka suda drugog stupnja odstupa od prakse revizijskog suda, te je riječ o pravnom pitanju o kojem ima prakse revizijskog suda, a postoji različita praksa drugostupanjskog suda, što su razlozi iz članka 385.a. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 – dalje u tekstu ZPP), čime bi se osigurala jedinstvena primjena prava i ravnopravnosti u njegovoj primjeni te razvoj kroz sudsku praksu obzirom je za očekivati da će takvo pravno pitanje biti učestalo.

Obrazloženje

Ad 1/ Tko je u stečajnom postupku aktivno legitimiran pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine kada za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava?

Pravno shvaćanje u Rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl br Revt 381/2018-2 od 5. lipnja 2019. godine „**Tužitelj u reviziji postavlja sljedeće pravno pitanje: „Tko je u stečajnom postupku aktivno legitimiran pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine kada za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava?“.... Međutim, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, kao u konkretnom slučaju, tada će, sukladno odredbi članka 178. stavka 4. SZ, stečajni sudac u parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja. U parnici pokrenutoj u skladu s tom odredbom, aktivnu procesnu legitimaciju ima vjerovnik koji je tražbinu osporio, a ne stečajni dužnik. Nije, stoga pravilno shvaćanje tužitelja da su vjerovnici koji su osporili tražbinu priznati po stečajnom upravitelju i za koju postoji ovršna isprava zastupnici stečajnog dužnika u parnici u kojoj dokazuju osnovanost osporavanja te tražbine.“**

a iz dijela izreke u točki XIII. Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1506/2020-139 od 8. ožujka 2021. godine navodi se: **“U odnosu na osporenu tražbinu drugog višeg isplatnog reda pod rednim brojem III.9. vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB 53056966535, u iznosu od 7.335.348,92 kn, upućuju se osporavatelji – stečajni vjerovnici Hrvoje Šimić, Zagreb, Bleiweisova 27, OIB 45735250142,, da pokrenu parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja u roku od 8 dana. Ako osporavatelj tražbine za koju postoji ovršna isprava ne pokrene parnicu u roku od osam dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu, smatrat će se da je osporavanje otklonjeno. Osporavatelji Hrvoje Šimić, Zagreb, Bleiweisova 27, OIB 45735250142,u ovoj parnici nastupaju u ime i za račun stečajnog dužnika. Žalba izjavljena protiv rješenja o upućivanju u parnicu bez utjecaja je na određen rok od 8 dana.“**

ovo zato jer prema članku 178. stavak 4. Stečajni zakon (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 – dalje u tekstu SZ2012) je određeno **da ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, stečajni sudac će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja**, a člankom 181. stavak 1. SZ2012, određeno je **da pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplatni red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima,**

a pravno shvaćanje iz Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-2539/2021 od 02. lipnja 2021. godine i Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1506/2020-139 od 8. ožujka 2021. godine odstupa od dosadašnje sudske prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Ad 2/ Ima li zadužnica značenje pravomoćno presuđene stvari (koja je izdana kao instrument osiguranja tražbine), u stečajnom postupku na kojem se temelji prijava tražbine?

Pravno shvaćanje s četvrte sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (4/16) održane 7. studenoga 2016. broj: Su-IV-168/16-9 da "**Zadužnica nema značenje pravomoćno presuđene stvari.**",

u Rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 1811/12-3 od 25. studenoga 2015. godine navedeno je pravno shvaćanje „*Unatoč tome što **zadužnica** na temelju odredbe čl. 21. OZ-a nije ovršna isprava nego sukladno čl. 183. st. 7. **ima svojstvo ovršne isprave za provođenje ovrhe na drugim predmetima ovrhe, To stoga što je zadužnica, u odnosu na predmete ovrhe različite od ovrhe po ovršenikovim računima kod banaka, po svojim učincima zakonom izjednačena s ostalim ovršnim ispravama***“

u Presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-1970/10-6 od 19. ožujka 2014. godine navedeno je pravno shvaćanje „*Okolnost što zadužnica, prema svom zakonskom uređenju u smislu odredbe čl. 183. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08) **ima svojstvo ovršne isprave, odnosno učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi ne znači da se radi o pravomoćno presuđenoj stvari, jer njezino postojanje pravomoćnom sudskom odlukom ne rješava postojanje u njoj upisane tražbine. S tim u vezi, sama pravna priroda zadužnice, u smislu odredbe čl. 1135. st. 1. ZOO/05, kao vrijednosnog papira, ne ukazuje na to da ima svojstvo presuđene stvari***“

da bi se upućivalo osporavatelja u pokretanje parnice, **jer zadužnica nema značenje pravomoćno presuđene stvari u čemu se u bitnosti razlikuje od drugih ovršnih isprava** naznačenih u članku 21. Ovršnog zakona (NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08) - ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba, ovršna odluka arbitražnog suda, ovršna odluka donesena u upravnom postupku i ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava, nagodba sklopljena u postupku pred sudovima časti pri komorama u Republici Hrvatskoj) jer prema članku 183. stavak 7. OZ2008, već **ima samo svojstvo isprave podobne za predlaganje ovrhe**

pa pravno shvaćanje iz Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-2539/2021 od 02. lipnja 2021. godine cit: „**To se odnosi i na zadužnice za koje ovi žalitelji bez uporišta u pozitivnim propisima tvrde da ne predstavljaju ovršne ispraveOvo zbog toga što postojanje ovršne isprave o nekoj tražbini znači da se radi o presuđenoj stvari, pa stečajni vjerovnik ne može pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine jer je o njegovoj tražbini već pravomoćno odlučeno**“ odstupa od dosadašnje sudske prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske i pravnih shvaćanja Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

STEČAJNI VJEROVNIK I REVIDENT
HRVOJE ŠIMIĆ